

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 17/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	G. H.	Działając w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności: a) w dniu 12 października 2019 roku w C., na drodze publicznej - ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd	

		<p>mechaniczny - samochód marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 1,50 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona art. 178 §1 kk</p> <p>b) w dniu 09 listopada 2019 roku w C., na drodze publicznej - ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny - samochód marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 0,60 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona art. 178 §1 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 12 października 2019 roku oskarżony prowadził samochód marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) poruszając się drogą publiczną - ul. (...) w C.. Oskarżony prowadził ten samochód w sposób bardzo niebezpieczny - wymusił pierwszeństwo przejazdu a kierowany przez niego samochód jechał „od krawężnika do krawężnika” nie utrzymując prawidłowego toru jazdy. Za pojazdem oskarżonego jechała	zeznania M. G.	38-40, 66	

<p>karetka, w której znajdował się m.in. M. G.. W pewnym momencie samochód oskarżonego przejechał na wskroś ronda po czym nadal poruszał się tą drogą jadąc na pasie dla przeciwnego kierunku ruchu. Widząc to obsługa karetki dawała oskarżonemu sygnały dźwiękowe i świetlne celem zatrzymania jego pojazdu, lecz próby te były bezskuteczne. W pewnym momencie pojazd oskarżonego zjechał na chodnik i zatrzymał się na poboczu na pasie zieleni przed skrzyżowaniem z ul. (...). Załoga wspomnianej karetki zatrzymała mężczyznę, wyciągnęła kluczyki ze stacyjki samochodu i wezwała Policję uniemożliwiając oskarżonemu dalszą jazdę oraz oddalenie się z tego miejsca.</p>			
<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>11-12, 65</p>		
<p>notatka urzędowa</p>	<p>1</p>		
<p>zeznania Ł. F.</p>	<p>52-53, 66</p>		
<p>Oskarżony został poddany policyjnemu badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu - 1,50 mg/l o godzinie 20:04 z tendencją</p>	<p>protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>2, 4</p>	

rosnącą – do poziomu 1,56 mg/l o godzinie 20:45.			
świadczenie wzorcowania	3, 5		
Niespełna miesiąc później - w dniu 09 listopada 2019 roku oskarżony nie posiadając prawa jazdy (które zostało mu zatrzymane w związku z wydarzeniami z dnia 12 października 2019 roku) ponownie prowadził ten sam samochód na ul. (...) w C., gdzie wykonywał manewr cofania i chciał włączyć się do ruchu. O tym fakcie powiadomiona została Policja i na miejsce udał się patrol zmotoryzowany, który podjął interwencję względem oskarżonego. Funkcjonariusze widzieli oskarżonego, jak kierował wspomnianym samochodem. Funkcjonariusze przeprowadzili badanie trzeźwości oskarżonego, które wykazało stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu - 0,60 mg/l o godzinie 21:00 z tendencją rosnącą do poziomu 0,61 mg/l o godzinie 21:16.	notatka urzędowa	21	
zeznania R. S. protokół badania stanu trzeźwości świadczenie wzorcowania	49-50 22, 24 23, 25		
Oskarżony nie był dotychczas karany. Jest	karta karna	47-48	

rozwodnikiem, o wykształceniu podstawowym, ma jednego syna. W chwili obecnej nie pracuje, utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych, z którego osiąga miesięczny dochód ok. 800 euro. Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, odwykowo ani neurologicznie.	częściowe wyjaśnienia oskarżonego	11-12, 31-32, 65	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	G. H.	punkt 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony dnia 09 listopada 2019 roku nie prowadził samochodu O. (...) o nr rejestracyjnym (...) na ul. (...) w C..	wyjaśnienia oskarżonego	31-32, 65	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	zeznania M. G.	<p>Zeznania tego świadka są relacją wiarygodną. Świadek zeznawał w sposób logiczny i konsekwentny w toku całego postępowania, jego zeznania były także spójne i rzeczowe. Zeznania te nie były nacechowane emocjami czy osobistymi uprzedzeniami względem oskarżonego. Zresztą oskarżony jest osobą obcą dla świadka. Świadek nie miał przy tym żadnych podstaw, aby fałszywie zeznawać i tym samym obciążać oskarżonego bez podstawy faktycznej. Co równie istotne przebiegu wydarzeń z dnia 12 października 2019 roku nie kwestionował także sam oskarżony.</p>	
zeznania R. S.	<p>Z tych samych względów co w przypadku M. G. Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadka R. S.. Trzeba tu dodać, że świadek S. jest osobą obcą dla oskarżonego a jednocześnie jest funkcjonariuszem Policji, tym bardziej nie miał podstaw ku temu, aby fałszywie zeznawać. Przeciwnie – zeznania tego świadka są spójne i logiczne, a przy tym rzeczowe. Wiarygodności tego świadka – zwłaszcza co do opisanego przez niego przebiegu wydarzeń z dnia 09 listopada 2019 roku – nie może podważyć niespójna, nielogiczna i niewiarygodna relacja</p>		

	oskarżonego, który kwestionował to, że krytycznego dnia prowadził samochód, a pamiętać trzeba, że świadek S. jednoznacznie wskazał w swych zeznaniach to, iż widział oskarżonego jako osobę, która prowadziła wspomniany pojazd.	
zeznania Ł. F.	Świadek Ł. F. będący funkcjonariuszem Policji także zeznawał w sposób logiczny i konsekwentny i zdaniem Sądu wiarygodny na temat wydarzeń z dnia 12 października 2019 roku, przy czym świadek ten relacjonował przebieg samej interwencji policyjnej jako jej bezpośredni uczestnik, natomiast co do wcześniejszych zdarzeń opierał się na wiarygodnej i spójnej relacji M. G..	
wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, w jakiej przyznał się on do popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów, ponieważ relacja oskarżonego w tym zakresie korelowała ze dokumentami urzędowymi zebranymi w sprawie oraz uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadków.	
protokoły badania stanu trzeźwości	Materiał dowodowy obejmujący dokumenty urzędowe, Sąd uznał za wiarygodny, ponieważ	

	dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, nie zawierały śladów ingerencji osób trzecich, jak również ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron w toku postępowania.		
świadczenia wzorcowania			
notatki urzędowe			
karta karna			
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd jako niewiarygodne ocenił wyjaśnienia oskarżonego w części, w jakiej kwestionował on prowadzenie samochodu w dniu 09 listopada 2019 roku. Trzeba zwrócić uwagę na to, że zupełnie niewiarygodne były depozycje oskarżonego twierdzącego, że jedynie znajdował się na miejscu kierowcy, nie kierował tym samochodem i nie miał zamiaru włączyć się do ruchu. Pozostaje to bowiem w	

oczywistej sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami R. S., który jednoznacznie wskazał na oskarżonego jako kierowcę wspomnianego pojazdu wykonującego manewr cofania z zamiarem włączenia się do ruchu, świadek ten widział pojazd kierowany przez oskarżonego w trakcie wspomnianych manewrów. Co więcej zupełnie kuriozalne, sprzeczne z elementarnym doświadczeniem życiowym są tłumaczenia oskarżonego, że siedział na miejscu kierowcy, gdyż był włączony silnik pojazdu i... uznał to za konieczne, gdyż myślał że tak trzeba. Zresztą te twierdzenia oskarżonego nie wymagają szerszego komentarza i oceny, tak bardzo trącą naiwnością i brakiem logiki. Co równie istotne – oskarżony powołując się na to, że rzekomym kierowcą był jego kolega nie był w stanie podać jego danych personalnych, nie był także w stanie wskazać danych innych osób wówczas z nim przebywających, a które miały się nieco wcześniej oddalić z miejsca zdarzenia. Wedle twierdzeń oskarżonego miał on siedzieć w pojeździe i czekać na powrót rzekomego kolegi przez około 10 minut, co kłóci się z wiarygodną relacją R. S. już wyżej przywołaną. Oskarżony także nie wspominał

		<p>interweniującym policjantom o innej osobie jako kierowcy pojazdu, przeciwnie – zmieniał wersję zdarzeń. Podczas wyjaśnień w toku dochodzenia słowem nie wspomniał o tym koledze. Znamiennym jest, że na miejsce zdarzenia pomimo tych niewiarygodnych twierdzeń oskarżonego, nie wróciła żadna osoba, na którą rzekomo miał oczekiwać oskarżony w swoim samochodzie. W ocenie Sądu te kwestionowane tu wyjaśnienia oskarżonego są niczym więcej jak tylko naiwną i zupełnie bezpodstawną linią obrony, która w zamyśle oskarżonego miała dać mu swoiste alibi a przy tym w jego zamyśle nieweryfikowalną przez organy procesowe. Takie jednak zapatrywanie oskarżonego było oczywiście błędne, skoro został on rozpoznany przez interweniujących funkcjonariuszy Policji jako kierowca tego pojazdu.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	G. H.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Swoim zachowaniem oskarżony G. H. w dniu 12 października 2019 roku oraz 09 listopada 2019 roku wyczerpał tak przedmiotowe, jak i podmiotowe znamiona przestępstwa z art. 178a §1 kk. Zgodnie bowiem z dyspozycją tego przepisu odpowiedzialności karnej nim przewidzianej podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym – a zatem, jak wskazuje się w doktrynie, wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów, tj. na drogach publicznych i osiedlowych, parkingach ogólnie dostępnych, na terenach budowlanych, na lotniskach itp.			

W obu przypadkach oskarżony prowadził ten sam pojazd mechaniczny – samochód wyżej opisany. Każdorazowo miało to miejsce w warunkach ruchu lądowego – drogowego tj. w miejscach, w których odbywa się ruch pojazdów i pieszych. Każdorazowo oskarżony znajdował się w stanie znacznej – głębokiej nietrzeźwości.

Z uwagi na niewielki przedział czasowy pomiędzy zdarzeniami tj. 12 października 2019 roku i 09 listopada 2019 roku, jak również z uwagi na podobieństwo okoliczności i sposobu popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów oraz fakt, że co do któregośkolwiek z tych czynów nie zapadł chociażby nieprawomocny wyrok, czyny oskarżonego należało objąć konstrukcją ciągu przestępstw z art. 91 §1 kk.

Ocenę stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości przeprowadzono niżej łącznie w odniesieniu do obu omawianych czynów, gdyż wspólne dla tych czynów są determinanty przeprowadzanej oceny, dlatego też wyprowadzone uwagi Sądu należy odnosić każdorazowo do każdego z tych czynów z osobna.

W obu przypadkach oskarżony działał w

zamiarze bezpośrednim i świadomie. Chciał popełnić przestępstwo i kierować samochodem w stanie nietrzeźwości i cel swój dwukrotnie zrealizował. Oskarżony miał w pełni zachowaną zdolność oceny rzeczywistości i pokierowania swoim postępowaniem, wiedział o spożytym wcześniej alkoholu co jednak nie odwiodło go od podjęcia przestępnej aktywności drogowej. Procesy wolitywne i decyzyjne u oskarżonego nie zostały zaburzone czy zniesione w rozumieniu art. 31 kk. Oskarżony jako osoba dorosła o odpowiednim doświadczeniu życiowym postąpił skrajnie nieodpowiedzialnie, świadomie i celowo naruszając jedną z podstawowych reguł w ruchu drogowym – regułę trzeźwości. Miało to miejsce dwukrotnie w odstępie niespełna miesiąca, w warunkach świadomości oskarżonego co do bezprawności tego typu zachowania, co jest tym bardziej szokujące i prawnie naganne.

Oskarżony nie znajdował się w żadnej atypowej sytuacji motywacyjnej, która w jakikolwiek sposób wyłączałyby lub też ograniczała zdolność rozpoznania znaczenia czynu i kierowania postępowaniem.

Oskarżony nie działał pod wpływem przymusu, groźby czy innego działania osób trzecich. Okoliczność, że znajdował się w stanie nietrzeźwości nie stanowi tu okoliczności umniejszającej winę, a jest wręcz przeciwnie – spożyty alkohol istotnie obciąża oskarżonego, a co chociażby znajduje swoje odzwierciedlenie w art. 31 § 3 kk.

Te okoliczności determinowały ocenę Sądu, że wina umyślna oskarżonego w warunkach zamiaru bezpośredniego była w obu przypadkach niewątpliwa a jej stopień znaczny rozumiany jako wyższy od bardzo wysokiego.

Stopień społecznej szkodliwości obu czynów – ocenianych z osobna – jest znaczny, co należy rozumieć jako wyższy od bardzo wysokiego. Oskarżony dwukrotnie wystąpił przeciwko podstawowej zasadzie ruchu drogowego tj. zasadzie trzeźwości. Naruszył tym samym istotne dobro prawne jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji i bezpieczeństwo innych uczestników ruchu drogowego. W pierwszym przypadku oskarżony rażąco naruszał reguły bezpieczeństwa w ruchu drogowym powodując jednocześnie realne zagrożenie dla innych

uczestników ruchu
wymuszając m.in.
pierwszeństwo przejazdu
i przejeżdżając na
tzw. „przestrzał” przez
rondo wbrew wymogowi
poruszania się tam
ruchem okrężnym. Drugi
przypadek naruszenia
przez oskarżonego reguły
trzeźwości w ruchu
drogowym nie był aż
tak drastyczny (kres
aktywności oskarżonego
położyła interwencja
policyjna), co jednak
nie umniejsza w niczym
bezprawności postępku
oskarżonego, gdyż co
trzeba podkreślić -
oskarżony po raz kolejny
w odstępie niespełna
miesiąca kierował
samochodem w stanie
nietrzeźwości. Odnosząc te
zachowania oskarżonego
do naruszenia przez
niego omawianych reguł
bezpieczeństwa w ruchu
drogowym należało
skonstatować, że stopień
naruszenia przez
oskarżonego tych reguł
był ekstremalnie wręcz
wysoki. Trzeba pamiętać,
że w obu przypadkach
doszło do popełnienia
przestępstw drogowych w
ścisłym centrum miasta, w
terenie zurbanizowanym.
Oskarżony stwarzał
zagrożenie nie tylko
dla siebie samego, ale
i dla innych osób
oraz mienia w postaci
innych samochodów. W
doktrynie i orzecznictwie
podkreśla się, że
dla przypisania sprawcy
odpowiedzialności za czyn

zabroniony z art. 178 §1 kk nie ma znaczenia to, czy w rzeczywistości oskarżony sprowadził konkretne i istotne niebezpieczeństwo, ponieważ wystarczające jest już samo wprawienie się w stan nietrzeźwości takie zagrożenie powoduje. (zob. R.A. Stefański w: A. Wąsek red., R. Zawłocki red., Kodeks karny. Część szczególna. Tom I. Komentarz do art. 117-221, Warszawa 2010, s. 698 i przywołane tam orzecznictwo.). Jednakże, o przyjętych stopniach społecznej szkodliwości obu czynów świadczy przede wszystkim fakt, że oskarżony naruszył jedną z podstawowych reguł bezpieczeństwa ruchu drogowego tj. regułę trzeźwości i to sposób wysoce – ekstremalnie wręcz rażący, ponieważ ilość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu znacząco przekraczała dopuszczalne normy, co niewątpliwie miało wpływ na jego zdolności percepcyjne. Wyniki uzyskane w badaniach trzeźwości stwierdziły u oskarżonego ilość alkoholu na poziomie odpowiednio: 1,60 mg/l w wydychanym powietrzu - co odpowiada 3,15‰ alkoholu we krwi i 0,60 mg/l w wydychanym powietrzu, co odpowiada 1,25‰ we krwi (zob. <http://www.transcom.com.pl/>

documents/downloads/
Tabela_przeliczeniowa.pdf).

Szerszego komentarza to
nie wymaga.

Działanie alkoholu na
organizm człowieka w
wyczerpujący sposób
ukazuje tabela
udostępniona przez
Państwową Agencję
Rozwiązywania
Probleatów
Alkoholowych, a która
przedstawia się
następująco:

ILOŚĆ PROMILI WE KRWI	WPLYW ALKOHOLU NA ORGANIZM KIEROWCY
0,1‰	Rozproszona uwaga.
0,2‰	Dłuższe spoztrzeganie.
0,3‰	Drobne zaburzenia równowagi i koordynacji ruchowej, zmniejszona zdolność postrzegania dostrzegania kształtów z oddali, obniżona zdolność postrzegania dynamicznych

	zmian światła.
0,4‰	Opóźniona reakcja na bodźce, obniżona sprawność motoryczna, wydłużony czas adaptacji narządu wzroku do zmian atmosferycznych.
0,5 ‰	Obniżenie zdolności realnej oceny sytuacji na drodze. Nadpobudliwość, upośledzenie reakcji psychofizycznych, pogorszenie ostrości widzenia i zdolności prawidłowej oceny odległości.
0,6 ‰	Błędna ocena własnych możliwości, znaczny spadek koncentracji i samokontroli.
0,8‰	Występowanie zjawiska słabości

	mięśni co powoduje znaczne osłabienie zdolności prowadzenia samochodu
1-2%	Zaburzenia koordynacji mięśniowej i równowagi, osłabienie sprawności intelektualnej, wahania nastroju, wzrost ciśnienia krwi, przyspieszona akcja serca.
2-3%	Zaburzenia mowy, wzmożona senność, znaczne obniżenie zdolności kontroli własnego zachowania oraz poruszania się.
3-4%	Spadek ciśnienia we krwi, obniżenie temperatury ciała, osłabienie funkcji życiowych,

	duże prawdopodobieństwo utraty przytomności.
Powyżej 4 ‰	Dawka śmiertelna, śpiączka, zatrzymanie akcji serca i oddychania.

Dość zatem powiedzieć, że stężenie alkoholu u oskarżonego w dniu 12 października 2019 roku zbliżało się do dawki śmiertelnej (obrazuje to zakres zacielenia tabeli ciemniejszą barwą szarości). Niewiele „lepiej” przedstawiała się sytuacja w dniu 09 listopada 2019 roku (co obrazuje zakres zacielenia tabeli jaśniejszą barwą szarości). W obu przypadkach można mówić o wielokrotnym i rażącym przekroczeniu dopuszczalnego stężenia alkoholu.

Fachowe opracowania z zakresu wpływu stanu nietrzeźwości na kierowców wskazują, że alkohol jest substancją psychoaktywną bardzo silnie oddziaływującą na organizm ludzki, przede wszystkim spowalnia działanie układu nerwowego w wyniku czego osoba będąca pod wpływem alkoholu

traci zdolność prawidłowej percepcji bodźców wysyłanych zarówno przez sam organizm jak i tych, które docierają z zewnątrz. Jazda pod wpływem alkoholu lub podobnie działającego środka, uniemożliwia bezpieczne uczestnictwo w ruchu drogowym i jest prawnie zabroniona. Już dawka mająca 0,1‰ wywołuje u kierowcy problemy z koncentracją, przy stężeniu 1,2‰ u kierującego dochodzi do zaburzeń koordynacji mięśniowej i równowagi, osłabienia sprawności intelektualnej, wahań nastroju, wzrostu ciśnienia krwi i przyspieszonej akcji serca. Badania wskazują, że prawdopodobieństwo spowodowania wypadku drogowego zwiększa się skokowo wraz ze wzrostem stężenia alkoholu we krwi kierującego, i tak przy stężeniu powyżej 0,5‰ ryzyko wypadku rośnie 2 razy, powyżej 0,8‰ – 4 razy, powyżej 1,0‰ – 7 razy a powyżej 1,5‰ – 36 razy (zob. www.parpa.pl i przywołana tam publikacja B. Woronowicz: „Bez tajemnic o uzależnieniach i ich leczeniu”, Instytut Psychiatrii i Neurologii, Warszawa 2003, zob. także obszerne opracowanie pt. Nietrzeźwość kierowców poświęcone tej tematyce opublikowane na stronie internetowej Państwowej

Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych www.parpa.pl). Stan psychomotoryczny ukształtowany w/w stężeniami alkoholu można by opisać obrazowo dość dosadnymi określeniami, na co jednak nie ma miejsca w uzasadnieniu wyroku sądowego, niemniej jednak należy skwitować, że tego typu ekstremalnie wysokie stężenia alkoholu – jak te stwierdzone u oskarżonego – nie zdarzają się często, co omawiane tu postęпки oskarżonego czyni tym bardziej nagannymi prawnie i społecznie nieakceptowanymi.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
G. H.	1	1	<p>Za popełnione przestępstwa Sąd wymierzył oskarżonemu jedną karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd doszedł do przekonania, że jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania jest adekwatną sankcją za popełnione przestępstwa.</p> <p>W toku wymiaru kary Sąd miał na uwadze nie tylko wyżej omówione już stopnie społecznej szkodliwości obu czynów oraz stopnie winy oskarżonego, ale także pozostałe dyrektywy ukarania opisane w art. 53 i nast. kk.</p>

Z pozoru mogłoby się wydawać, że oskarżonemu należy wymierzyć karę wolnościową albo też karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Otóż nic bardziej mylnego. Sąd nieczęsto styka się z przypadkami tak ekstremalnie rażącego naruszania porządku prawnego. W świadomości części społeczeństwa – do której jak widać zalicza się oskarżony – tak jakoś ukuło się przekonanie, że przysłowiowa „jazda po pijaku” jest niewiele znaczącym wybrykiem, błahostką, bez konsekwencji, gdzie jedyną dolegliwością jest utrata prawa jazdy i konieczność poniesienia kosztów finansowych. W pewnej mierze zatem wśród tej części społeczeństwa istnieje swoiste przyzwolenie na tego typu zachowania i temu zjawisku należy zdecydowanie przeciwdziałać.

Oskarżony w obu przypadkach wpisał się w niepokojący i nadal utrzymujący się trend dużej liczby pijanych kierowców. W ocenie Sądu prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości w warunkach art. 178a kk jest poważnym przestępstwem nie tylko przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, ale także

szerzej – przeciwko bezpieczeństwu publicznemu. O skali tego zjawiska i jego notoryczności, społecznej uciążliwości niech świadczą zatrważające statystyki policyjne, gdzie podawane do publicznej wiadomości liczby idą w setki pijanych kierowców każdego dnia czy przy okazji każdego weekendu. Na nic apele Policji, władz czy organizacji społecznych, na nic wiadomości o tragicznych w skutkach wypadkach spowodowanych przez pijanych kierowców, na nic wreszcie akcje społeczne i edukacyjne. Nawet tak duży ładunek informacji o negatywnych skutkach prowadzenia pojazdu po alkoholu nie odwiódł oskarżonego od popełnienia obu tych przestępstw. Świadczy to nie tylko o lekceważącym usposobieniu oskarżonego, o lekceważeniu przez niego norm społecznych (bo powiedzenie „jedziesz – nie pij/pijesz-nie jedź” jest właśnie tych norm obrazem) oraz porządku prawnego ale nade wszystko można tu mówić wręcz o demoralizacji oskarżonego. Inna ocena postawy oskarżonego być nie mogła jeśli spojrzeć na oba popełnione czyny, okoliczności ich popełnienia oraz krótki interwał czasowy.

Oskarżonego należało zatem potraktować zdecydowanie – nie tyle w sensie wyłącznej i dominującej represji, ale także z uwzględnieniem funkcji prewencyjnych i wychowawczych kary. Uprzednia niekaralność oskarżonego jedynie nieco łagodzi ocenę osoby oskarżonego (wszak dopuścił się on już przestępstwa a postępowanie przeciw niemu jedynie warunkowo umorzono na okres 1 roku próby), gdyż – co tu wymaga wyłączenia – pomimo, że jest osobą w pełni sił, mężczyzną w sile wieku, zdrowym i zdolnym do pracy, to jednak tryb życia oskarżonego trudno nazwać uporządkowanym i usatkwowanym. Oskarżony posiada wykształcenie podstawowe, nie podjął żadnej skutecznej aktywności, aby zdobyć chociażby zawód czy dalej idące wykształcenie. Pozostawanie na tzw. bezrobociu również nie może być oskarżonemu poczytane na korzyść, gdyż – jak wskazują obecnie realia rynku pracy na terenie aglomeracji śląskiej, występuje deficyt pracowników i praca przysłowiowo „czeka” na pracowników. Nie ma problemów z podjęciem stałego zatrudnienia i wykonywania pracy zarobkowej. Oskarżony zaś środki z tytułu

zasiłku dla bezrobotnych przeznaczył m.in. na alkohol, gdyż obu przestępstw dopuścił się właśnie po alkoholu. Oskarżony nie stworzył sobie solidnej bazy do ustabilizowania własnej sytuacji, a przecież posiada małoletniego syna na utrzymaniu. Dlatego też jego dotychczasowy tryb życia nie może być mu poczytany jako okoliczność łagodząca. W śląskich realiach obecnie nie pracują wyłącznie osoby, które nie mogą ze względu na stan zdrowia lub sytuację rodzinną, albo też nie pracują bo nie chcą. Oskarżony zaś nie podnosił, że nie pracuje z uwagi na stan zdrowia czy sytuację rodzinną/osobistą.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd zdecydował się zastosować tzw. terapię szokową tj. wymierzył taką karę która oskarżonego raz na zawsze odwiedzie od popełnienia przestępstw w przyszłości. Kara mu wymierzona jest surowa i w tym ujęciu realizuje funkcję represyjną, której dolegliwość oskarżony musi odczuć. Co tu dużo mówić – czyny oskarżonego są wysoce karygodne. Kara ta poprzez swą dolegliwość oraz konieczność izolacji penitencjarnej wywrze na oskarżonym także skutek tego rodzaju, że przemyśli on swoje dotychczasowe

postępowanie i zmieni swoją życiową drogę, więcej przestępstw nie popełni i więcej po alkoholu prowadził pojazdów nie będzie. W tym zrealizowana zostanie zatem funkcja poprawczo-wychowawcza.

W obu czynach oskarżonego brak jest jakichkolwiek okoliczności łagodzących, a już wyżej wskazywano na szereg rażących kwestii, które wręcz domagają się adekwatnej i surowej reakcji penalnej. Kara łagodniejsza czy to pod względem rodzaju czy to pod względem wymiaru byłaby tu zupełnie niecelowa. Na oskarżonego działałaby deprymująco i demoralizująco, gdyż mógłby on taką łagodniejszą karę postrzegać jako wyraz pobłażania. Sąd w obszernych ustnych motywach wyroku wyraził swoją głęboką dezaprobatę dla postępów oskarżonego i to, że w swym ugruntowanym już orzecznictwie kładzie szczególny nacisk na przeciwdziałanie i zwalczanie przestępczości drogowej, w tym tej z zakresu tzw. pijanych kierowców. Oba czyny oskarżonego można ocenić wręcz jako jaskrawe i wręcz domagające się przykładowego ukarania wybryki. Oskarżony bowiem dowiódł, że za nic

ma prawo i za nic ma ukształtowane reguły życia społecznego i porządek prawny. Pierwszy z czynów oskarżonego był drastyczny i niósł bardzo realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu, oskarżony był wówczas bardzo blisko granicy dawki śmiertelnego stężenia alkoholu, zaś drugi z czynów popełniony niespełna miesiąc później i w warunkach zabranego prawa jazdy dobitnie ukazuje bezczelność i potocznie oraz delikatnie ujmując – brak powagi u oskarżonego. Takie postępowanie, bezczelne i jawne, rażące przekraczanie norm prawnych musiało spotkać się od razu i za pierwszym zetknięciem z procesem karnym – wymierzeniem oskarżonemu kary pozbawienia wolności. Oba czyny oskarżonego można bowiem śmiało zakwalifikować jako przysłowiowy „dobry materiał” na artykuł prasowy i materiał ku przestrodze dla innych obywateli.

Wymierzona oskarżonemu kara musi także kształtować należyte postawy społeczne u innych ludzi i formować u nich świadomość prawną. Społeczeństwo otrzyma przez to czytelny sygnał, że walka z plagą tzw. pijanych kierowców trwa

i czas pobłażania im się skończył.

Dotychczasowy tryb życia oskarżonego oraz wspomniane wyżej okoliczności sprawy w ocenie Sądu nie przemawiały również za warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności. Z uwagi na ustalone stopnie społecznej szkodliwości obu czynów oraz stopnie zawinienia oskarżonego, warunkowe zawieszenie wykonania kary nie realizowałoby celów kary, nie byłoby przy tym wychowawcze i mogłoby zostać poczytane przez oskarżonego jako łagodne potraktowanie obu popełnionych przez niego przestępstw. Niewielki przedział czasowy pomiędzy czynami i poziom stężenia alkoholu u oskarżonego wskazują, że oskarżony nie wyciąga wniosków ze swojego zachowania, a zatem konieczne jest udzielenie mu niejako "terapii wstrząsowej", tj. kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, która nie tylko pozwoli mu zrozumieć szkodliwość popełnionych przestępstw i będzie dla niego lekcją życiową, ale sprawi, że oskarżony w przyszłości przemyśli swoje zachowanie i nie wsiądzie do samochodu po spożyciu jakiegokolwiek

ilości alkoholu, co zagwarantuje bezpieczeństwo w ruchu drogowym innym uczestnikom, ale także i jemu samemu.

Czasowy wymiar kary tj. 10 miesięcy pozbawienia wolności niewątpliwie jest okresem wystarczającym, by oskarżony zapoznał się dokładnie z obowiązującymi przepisami ruchu drogowego, wpływem alkoholu na zdolności psychofizyczne organizmu i jego szkodliwością dla zdrowia oraz statystykami dotyczącymi wypadków spowodowanych przez pijanych kierowców. Okres pozbawienia wolności pozwoli oskarżonemu pojąć, że prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu jest czymś, co nie powinno mieć nigdy miejsca i że nie ma żadnych przesłanek, by takiemu zachowaniu dać przyzwolenie bądź też w jakikolwiek sposób je usprawiedliwić.

Dodać też trzeba, że wpływu na wymiar i rodzaj kary nie mogły mieć w niniejszej sprawie zapatrywania prokuratora wnoszącego o wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności. Sąd bowiem dokonał wymiaru kary i wyboru jej rodzaju stosownie do przeprowadzonej wszechstronnej i

			<p> pogłębionej analizie wszystkich okoliczności ujawnionych w toku procesu. Kara proponowana przez prokuratora była zbyt łagodna i zupełnie niewychowawcza, a o czym już wyżej Sąd rozprawiał. </p>
G. H.	2	1	<p> Zgodnie z art. 42 §2 kk w zw. z art. 91 §1 kk, Sąd orzekł wobec oskarżonego jeden środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat. U podstaw orzeczenia tego środka legły determinanty takie same jak w przypadku wymiaru kary. Stąd też z uwagi na 56 kk nie było potrzeby powielania tych wcześniejszych rozważań Sądu, które poczyniono przy omówieniu wymiaru kary. Dodać jednocześnie trzeba, że oskarżony pokazał dobitnie jak obce są mu podstawowe reguły bezpieczeństwa w ruchu lądowym – drogowym. Za nic ma on zasadę trzeźwości i ogólnie pojętego bezpieczeństwa w tym ruchu. Oskarżonego należy na dłuższy czas wykluczyć z grona kierowców, gdyż dowiódł on, że nie zasługuje obecnie na to, aby móc kierować pojazdami mechanicznymi. Nie daje on najmniejszej nawet rękojmi właściwego korzystania z uprawnień kierowcy. Przemawia za </p>

			<p>taką oceną także fakt popełnienia dwóch przestępstw z art. 178a §1 kk w odstępie niespełna miesiąca, rażąco wysokie stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego oraz jego ogólna postawa społeczna, w tym dotychczasowy tryb życia.</p>
G. H.	3	1	<p>Orzeczenie wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego, przy skazaniu za przestępstwo z art. 178a §1 kk ma charakter obligatoryjny. Wobec wysokości uzyskiwanych przez oskarżonego dochodów, Sąd orzekł jedno świadczenie pieniężne w minimalnej kwocie przewidzianej w przepisie art. 43a §2 kk tj. 5.000 złotych.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
G. H.	4	1	<p>Zgodnie z ustawowym obowiązkiem określonym w art. 63 §4 kk, Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego jednego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 października 2019 roku do 03 marca 2020 roku</p>

1.inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>W punktach 2 i 3 wyroku orzeczono odpowiednio jeden środek karny oraz jedno świadczenie pieniężne, a to z uwagi na przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw (zob. uchwała SN z dnia 26 września 2002 roku, I KZP 21/02).</p>		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5	<p>Biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego i obiektywnie istniejące możliwości jego zarobkowania, Sąd na podstawie przywołanych w punkcie 5 wyroku przepisów, zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, na które składają się wydatki w kwocie 70 złotych</p>	

	(doręczenia, uzyskanie danych o karalności) oraz opłata w wysokości 180 złotych, która wynika z rodzaju oraz wymiaru czasowego wymierzonej oskarżonemu kary. Mimo orzeczonego świadczenia pieniężnego, sytuacja majątkowa oskarżonego pozwala na mu uiszczenia również kosztów postępowania
1.Podpis	
Sędzia Robert Seweryn	

Zarządzenia:

1. odnotować
2. odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć oskarżonemu
3. kal. z wpływem albo celem uprawomocnienia.

Dnia 24 marca 2020 roku